

lader, som om der alligevel bliver arbejdet saa længe. Jeg vil dernæst sige til det ærede Medlem og andre, der har talt for, at 8 Timers Dagen ikke behøves i Byggefagene, at det forekommer mig rigtigt nok, at naar en Murersvend skal staa en varm Sommerdag oppe paa en høj Bygning og arbejde strengt hele Tiden, kan 8 Timer være nok. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem Hr. Rudfeld skulde hænge oppe paa en Bygning i 8 Timer, vilde han være tilfredsstillet, saa kunde han godt nøjes for den Dag. Men det bedste Bevis for, hvor vanskeligt det er at arbejde i de tekniske Fag, har vi vel nok deri, at der ikke er nogen, der gaar fra Statskontorerne over til at blive Murer, Tømrer eller Arbejdsmand, eller hvad det nu er, medens der nok er en og anden, der gaar over fra at være Typograf til at blive Embedsmand i Statsmaskineriet.

**Anden Næstformand (Parkov):** Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

**Vilhelm Rasmussen:** Jeg vil kun for yderligere at understrege Betydningen af det Eksperiment, jeg før nævnte, meddele, at man havde Opgørelser for 6 Aar angaaende Driftsomkostningerne og Udbyttet ved den Bedrift, der er Tale om. Derefter gjorde man Forsøget, det varede et helt Aar og førte til det af mig opgivne Resultat. Det Forsøg og dets Resultater blev saa meddelt den britiske Regering, og paa Grundlag af dette Forsøg gik den britiske Regering over til at indføre 8 Timers Arbejdsdagen i militære og maritime Værksteder, med en Arbejdsstyrke paa tilsammen 67 000 Mand, og, siger Professor Alfred Lehmann, fra hvem jeg har disse Oplysninger, Resultatet var ogsaa her tilfredsstillende. Om man uden videre kan overføre Erfaringer fra det nuværende Tyskland, er en Ting for sig; det vil jeg vente med at udtale mig om, til jeg, naar jeg faar Ordet, kommer ind paa denne Sag. Man maa nemlig ikke glemme, at den tyske Befolkning er i en daarlig Ernæringsstilstand og derfor ikke uden videre kan sammenlignes med den britiske Arbejderbefolkning paa en helt anden Standard.

**Anden Næstformand (Parkov):** Jeg giver Ordet til det ærede Medlem Hr. Rudfeld for en kort Bemærkning, og dermed afsluttes denne Serie af korte Bemærkninger.

**Rudfeld:** Jeg vil overfor de ærede Medlemmer Hr. Sundbo og Hr. J. P. Niel-

sen sige, at det, det drejer sig om her, er jo ikke Arbejdstiden i Statskontorerne, for Arbejdstiden der kan fastsættes suverænt af Statens Repræsentation, Statens Institutioner, Regering og Rigsdag, og efter denne Arbejdstid har Statens Tjenestemænd selvfølgelig at rette sig. Lige saa maa det blive ude i det private Erhverv, at de, der har Ansvaret for Erhvervets Rentabilitet, ligesom de, der har Ansvaret for Statens Balance, selvfølgelig ogsaa maa afpasse deres Arbejdstid efter, hvorvidt den eller den Arbejdsdag kan gøre Erhvervet rentabelt. Det, hvorom det her drejer sig, er, om den dogmatiske 8 Timers Arbejdsdag kan opretholdes under Hensyn til de forandrede Arbejdsforhold, og de Herrer har jo ikke paa nogen Maade givet Svar paa de Bemærkninger, jeg har fremsat, at det bl. a. ikke er nogen hygiejnisk eller social Nødvendighed at opretholde 8 Timers Arbejdsdagen i et af vore vigtigste Erhverv herhjemme, nemlig Bygningsindustrien.

**Anden Næstformand (Parkov):** Jeg udsætter nu Forhandlingerne. De genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet hævet Kl. 4<sup>50</sup>.

Mødet genoptaget Kl. 7.

Forhandlingen genoptoges.

**Brochmann:** Jeg vil atter tillade mig at tale om Aldersrenten, men det er med en Følelse af Ubehag, at jeg gør dette. Jeg finder nemlig, det er sørgeligt, at man her i Folketinget virkelig skal diskutere, om fattige Mennesker skal have 98 Ø. om Dagen at leve af, eller de muligvis skal have noget mere. Det er navnlig sørgeligt, at man skal diskutere dette usle Tal, naar Pristallet er 199 som nu. Dette er *min* Sindsstemning; men naturligvis, ærede Medlemmer af Højre og Venstre maa nære andre Følelser, for de holder paa, at de 98 Ø. om Dagen til en gammel Kvinde paa Landet er tilstrækkeligt, og det er derfor, at denne Takst er fastsat i Loven.